Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0063

Adecvarea reglementărilor Uniunii Europene și subsidiaritatea și proporționalitatea – raport pe 2023 și 2024 privind îmbunătățirea legiferării

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2026 referitoare la adecvarea reglementărilor Uniunii Europene și la subsidiaritate și proporționalitate – raport pe 2023 și 2024 privind îmbunătățirea legiferării (2025/2015(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special principiile subsidiarității și proporționalității consacrate în acesta,

– având în vedere Protocolul nr. 1 la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană[1],

– având în vedere Protocolul nr. 2 la TUE și TFUE privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității[2],

– având în vedere Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare[3],

– având în vedere Raportul anual al Comisiei pe 2023 din 25 octombrie 2024 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității și relațiile cu parlamentele naționale (COM(2024)0493),

– având în vedere Raportul anual al Comisiei pe 2024 din 8 septembrie 2025 privind aplicarea principiilor subsidiarității și

---

1 JO C 202, 7.6.2016, p. 203, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/tfeu_2016/pro_1/oj.
2 JO C 326, 26.10.2012, p. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/tfeu_2012/pro_2/oj.
3 JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

proporționalității și relațiile cu parlamentele naționale (COM(2025)0473),

– având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la adecvarea reglementărilor la nivelul Uniunii Europene și la subsidiaritate și proporționalitate – raportul pentru anii 2017, 2018 și 2019 privind o mai bună legiferare[4],

– având în vedere rezoluția sa din 23 noiembrie 2023 referitoare la adecvarea reglementărilor la nivelul Uniunii Europene și la subsidiaritate și proporționalitate – raportul pentru anii 2020, 2021 și 2022 privind o mai bună legiferare[5],

– având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2024 referitoare la punerea în aplicare a dispozițiilor tratatului privind parlamentele naționale[6],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2021 intitulată „O mai bună legiferare: unirea forțelor pentru îmbunătățirea legislației” (COM(2021)0219),

– având în vedere rezoluția sa din 7 iulie 2022 intitulată „O mai bună legiferare: unirea forțelor pentru îmbunătățirea legislației”[7],

– având în vedere studiul intitulat „Principiul numărului constant”, publicat de Departamentul tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale în octombrie 2023,

– având în vedere toate comunicările anterioare ale Comisiei privind necesitatea unei mai bune legiferări pentru a obține rezultate mai bune, în interesul cetățenilor UE,

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „The future of European competitiveness – a competitiveness strategy for Europe” (Viitorul competitivității europene – O strategie privind competitivitatea pentru Europa) (raportul Draghi),

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din 17 aprilie 2024 intitulat „Much more than a market” (Mult mai mult decât o piață) (raportul Letta),

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

---

4 JO C 81, 18.2.2022, p. 74.
5 JO C, C/2024/4228, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4228/oj.
6 JO C, C/2024/5714, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5714/oj.
7 JO C 47, 7.2.2023, p. 250.

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A10-0020/2026),

A. întrucât, în conformitate cu articolul 5 din TUE, delimitarea competențelor Uniunii este guvernată de principiul atribuirii; întrucât exercitarea acestor competențe este reglementată de principiile subsidiarității și proporționalității; întrucât, în temeiul principiului atribuirii, UE trebuie să acționeze numai în limitele competențelor care i-au fost atribuite de statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate; întrucât orice competență care nu este atribuită UE prin tratate aparține statelor membre;

B. întrucât legislația UE ar trebui să fie adecvată scopului, proporționată, clară și cuprinzătoare, pentru a aduce beneficii efective cetățenilor și părților interesate; întrucât o mai bună legiferare reprezintă, între altele, un mijloc de a garanta că politicile și legislația UE sunt pregătite pentru viitor, ținând seama de ritmul mai rapid al evoluțiilor tehnologiei, societății și mediului; întrucât, prin urmare, va fi din ce în ce mai important ca propunerile de reglementare să fie susținute de evaluări bazate pe dovezi; întrucât o legiferare de calitate ar trebui să ofere tuturor o investiție pe termen lung în prosperitatea comună a societăților noastre și a viitorului nostru;

C. întrucât elaborarea legislației UE se întemeiază pe valorile și cerințele respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, astfel cum sunt consacrate la articolul 2 din TUE; întrucât statul de drept garantează că toate acțiunile Uniunii, inclusiv procesele legislative și de reglementare, se bazează pe legalitate, transparență și control jurisdicțional eficace;

D. întrucât o mai bună legiferare este un obiectiv comun pentru toate instituțiile UE și reprezintă o responsabilitate comună a instituțiilor UE și a statelor membre și ar trebui să se bazeze pe transparență, proporționalitate, responsabilitate și cooperare între instituții și statele membre, cetățeni și părțile interesate, asigurând totodată respectarea deplină a tuturor valorilor europene fundamentale, printre care democrația, statul de drept și drepturile omului;

E. întrucât, în orientările sale politice pentru următoarea Comisie Europeană 2024-2029 din 18 iulie 2024, Președinta aleasă a afirmat că „viitoarea legislație trebuie, de asemenea, simplificată și concepută ținând seama de întreprinderile mici și în spiritul subsidiarității”; întrucât ea a afirmat, de asemenea, că „o mai bună legiferare trebuie să fie o sarcină comună – cu toate instituțiile implicate și întregul proces legislativ acoperit”;

F. întrucât Comisia a precizat în diferitele sale comunicări că o mai bună legiferare necesită asigurarea faptului că legislația și elaborarea politicilor UE se bazează pe dovezi solide, implică părțile interesate, inclusiv cetățenii și întreprinderile, evită impunerea unor sarcini inutile și aduce beneficii tangibile și sustenabile cetățenilor UE;

G. întrucât parlamentele naționale sunt gardienii firești ai principiului subsidiarității și joacă un rol esențial în asigurarea respectării principiilor subsidiarității și proporționalității prin intermediul dialogului interparlamentar și al sistemului de alertă timpurie, care permite parlamentelor și/sau camerelor parlamentare naționale să prezinte un aviz motivat în cazul în care consideră că o propunere legislativă nu respectă principiul subsidiarității;

H. întrucât, în conformitate cu articolul 4 din TUE, UE și statele sale membre sunt obligate, în conformitate cu principiul cooperării loiale, să își acorde reciproc asistență în îndeplinirea sarcinilor care decurg din tratate; întrucât acest lucru include sarcina statelor membre de a lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din tratate sau din actele UE;

I. întrucât competitivitatea, inovarea și creșterea întreprinderilor din UE nu ar trebui să fie împiedicate în mod inutil de sarcini de reglementare excesive, care ar conduce la un flux de investiții și de locuri de muncă în afara UE, cu efecte deosebit de negative asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri); întrucât previzibilitatea juridică și securitatea juridică sunt esențiale pentru funcționarea pieței unice; întrucât piața unică se confruntă în continuare cu obstacole și cu fragmentare;

J. întrucât aplicarea transparentă, exactă și uniformă a legislației UE este esențială pentru stimularea încrederii cetățenilor în UE, evitând, în același timp, crearea unor sarcini inutile și a unor costuri suplimentare pentru toți, inclusiv pentru întreprinderi și consumatori; întrucât, potrivit articolului 197 din TFUE, punerea în aplicare eficace trebuie considerată o chestiune de interes comun pentru statele membre; întrucât statele membre ar trebui să evite adăugarea unor sarcini administrative sau de conformitate suplimentare inutile atunci când transpun legislația UE;

K. întrucât, în 2021, Comisia a introdus abordarea bazată pe principiul numărului constant, cu intenția de a compensa noile sarcini care rezultă din propunerile legislative ale Comisiei prin eliminarea sarcinilor deja prezente în același domeniu de politică; întrucât acest concept nu funcționează ca un instrument pentru o mai bună legiferare în forma sa actuală, în special deoarece nu abordează calitatea legislativă, care nu poate fi redusă doar la obiective cantitative de reducere a sarcinilor și a costurilor, și nu include

evaluarea posibilelor sale efecte asupra obiectivelor de reglementare actuale ale UE;

L. întrucât abordarea numărului constant nu ar trebui înțeleasă ca un obiectiv numeric pentru actele legislative, ci mai degrabă ca un mecanism bazat pe costuri, menit să realizeze o reducere netă tangibilă a costurilor de reglementare și îmbunătățiri ale funcționării pieței și societății UE; întrucât accentul trebuie pus în continuare pe costurile administrative, de conformitate și de punere în aplicare totale impuse întreprinderilor, garantând că orice noi obligații sunt compensate; întrucât actuala abordare bazată pe principiul numărului constant este inadecvată în această privință; întrucât ar trebui stabilită o abordare globală mai ambițioasă;

M. întrucât progresele recente în domeniul inteligenței artificiale (IA) transformă modul în care legislația UE poate fi evaluată și aplicată, evoluând de la sisteme specializate limitate, bazate pe cunoaștere, la modele de învățare automată predictivă și generativă; întrucât astfel de tehnologii deschid noi posibilități, precum și provocări, de-a lungul întregului ciclu legislativ – inclusiv în timpul analizei premergătoare adoptării, al previziunilor de impact, al redactării legislative, al consultării publice și, în special, în timpul monitorizării post-adoptare – oferind astfel prilejuri semnificative de a îmbunătăți actualitatea, acuratețea și profunzimea procesului legislativ al UE dacă sunt tratate cu grija cuvenită și cu respectarea drepturilor fundamentale;

N. întrucât îmbunătățirea legiferării trebuie să susțină ambițiile politice ale UE, în special obiectivele sale pe termen lung; întrucât evaluările de impact *ex ante* și *ex post* și consultările publice sunt instrumente esențiale pentru o legiferare bine documentată, mai bună, eficientă, responsabilă și transparentă, inclusiv în ceea ce privește impactul social, economic și de mediu; întrucât Comitetul de control normativ este responsabil de evaluarea calității evaluărilor impactului, a verificărilor adecvării și a evaluărilor majore, pentru a susține procesul decizional politic,

Subsidiaritatea și proporționalitatea

1. reamintește că, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității consacrate la articolul 5 din TUE, UE are obligația de a legifera numai acolo unde și în măsura în care este necesar; reamintește că scopul acestei obligații este de a legifera cât mai aproape posibil de cetățenii UE;

2. reamintește că o mai bună legiferare se bazează pe un echilibru interinstituțional între colegiuitori și pe un angajament comun față de o cooperare sinceră și transparentă pe parcursul întregului ciclu legislativ; observă că acest lucru trebuie să se reflecte în stabilirea sau revizuirea priorităților multianuale și în declarația comună

anuală privind prioritățile interinstituționale anuale; reamintește că orice intenție a Comisiei de a retrage actele legislative în curs de adoptare, astfel cum a fost anunțat în programele sale anuale de lucru, trebuie să fie motivată și justificată în mod corespunzător, permițând consultarea adecvată a colegiuitorilor UE;

3. reamintește că recurgerea la alte temeiuri juridice decât procedura legislativă ordinară este limitată cu atenție în tratate; avertizează cu privire la orice utilizare a proceselor legislative prevăzute în mod specific pentru situații de urgență în temeiul articolului 122 din TFUE, dincolo de situațiile specifice care necesită reacții rapide la crizele în desfășurare;

4. reamintește că evaluările, studiile de impact și consultările părților interesate sunt piloni esențiali ai unui proces de reglementare eficient, responsabil și democratic;

5. constată că, în 2023, parlamentele naționale au prezentat 22 de avize motivate, cu o treime mai puțin decât în 2022, în conformitate cu tendința descendentă pe termen lung a numărului de avize motivate; constată că a existat, de asemenea, o creștere a participării parlamentelor naționale la dialogul politic mai amplu cu Comisia, ceea ce reprezintă o creștere de peste 10 % față de 2022;

6. constată că parlamentele naționale au depus doar 577 de verificări ale subsidiarității și avize motivate, 3 803 contribuții, trei „cartonașe galbene” și niciun „cartonaș portocaliu” de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona în 2009;

7. constată că, pe lângă mecanismul de control al subsidiarității instituit prin Protocolul nr. 2, Comisia a instituit un dialog politic în 2006, prin intermediul căruia 402 avize motivate au fost prezentate în 2023; constată, de asemenea, că, în aceste avize motivate, parlamentele naționale s-au concentrat pe programul de lucru al Comisiei pentru 2023;

8. constată că în 2024 s-au împlinit 15 ani de la intrarea în vigoare și aplicarea Tratatului de la Lisabona, care a introdus niveluri mai ridicate de control parlamentar și de răspundere democratică în UE, în special prin intermediul principiilor subsidiarității și proporționalității;

9. constată că 2024 a fost, de asemenea, un an de tranziție între două mandate ale Comisiei, perioadă în care intensitatea controlului parlamentar național scade în general; constată că acest lucru s-a întâmplat și în 2024, an în cursul căruia parlamentele naționale au prezentat 252 de avize, dintre care 14 au fost avize motivate; constată că, deși aceasta reprezintă o scădere considerabilă în raport cu 2023, situația nu este neobișnuită pentru un an de tranziție și s-a înregistrat o scădere mai modestă în comparație cu anul de tranziție precedent, 2019;

10. apreciază că, în 2024, Comisia a îmbunătățit în mod semnificativ modul în care avizele parlamentelor naționale, precum și răspunsurile sale la aceste avize, sunt puse la dispoziția publicului, prin lansarea unei noi baze de date online cu o serie de posibilități de filtrare; salută, de asemenea, faptul că această îmbunătățire se aplică și avizelor și răspunsurilor colectate începând din 2014;

11. solicită implicarea timpurie, structurată și semnificativă a parlamentelor naționale în ciclul de elaborare a politicilor UE, inclusiv în etapele de consultare și de stabilire a agendei, și nu numai după ce Comisia a adoptat o propunere; subliniază că acordarea în timp util a accesului parlamentelor naționale la proiectele de inițiative, la analizele de fond și la materialele de evaluare a impactului ar permite un control mai eficace al aspectelor legate de subsidiaritate și proporționalitate și ar asigura că expertiza națională se reflectă în amonte în procesul legislativ al UE;

12. ia act de solicitările mai multor parlamente naționale privind o mai mare implicare în controlul actelor delegate și al actelor de punere în aplicare; subliniază importanța unui control prealabil al acestor acte de către parlamentele naționale pentru a asigura respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;

13. solicită o cooperare consolidată cu parlamentele naționale prin intermediul unor platforme digitale pentru dialog structurat pentru a asigura schimbul de informații în timp util cu privire la noile inițiative ale UE; încurajează luarea în considerare a unor căi care le-ar permite parlamentelor naționale să joace un rol mai proactiv în procesul de elaborare a politicilor UE, inclusiv prin intermediul unui mecanism structurat de tip „cartonaș verde”, care să permită sugestii colective pentru inițiativele Comisiei, funcționând sub praguri rezonabile și realizabile; subliniază că schimburile interparlamentare ar trebui să includă reprezentanți locali și regionali pentru a îmbunătăți transparența și asumarea publică a procesului legislativ al UE; consideră că capacitarea parlamentelor dincolo de un rol reactiv ar consolida asumarea responsabilității și legitimitatea democratică a acțiunii UE;

14. constată că, în 2024, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a anulat o dispoziție a unui regulament adăugată în cursul negocierilor legislative pe motiv că nu existau informații suficiente pentru a evalua și a stabili fără echivoc proporționalitatea acesteia; reafirmă că principiile subsidiarității și proporționalității rămân esențiale pentru legitimitatea UE și solicită o cooperare mai strânsă și un dialog structurat consolidat cu parlamentele naționale;

15. subliniază că, în pofida obiectivului comun de cooperare loială care ghidează elaborarea politicilor și a legislației UE, inclusiv rolul statelor membre în luarea tuturor măsurilor adecvate pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din tratate sau care

rezultă din actele instituțiilor UE, situațiile variază încă foarte mult în ceea ce privește transpunerea la timp a directivelor și punerea în aplicare a dreptului UE; încurajează oferirea de sprijin suplimentar pentru consolidarea capacității administrative și tehnice a statelor membre în această privință și îndeamnă Comisia să asigure măsuri ferme de asigurare a respectării legislației atunci când cooperarea eșuează;

16. ia act de instituirea unor „dialoguri privind punerea în aplicare” desfășurate de Comisie ca parte a eforturilor sale de transparență și democrație participativă pentru o mai bună legiferare; încurajează, la un nivel mai general, inițiativele care conduc la implicarea semnificativă a societății civile și a întreprinderilor în procesul de elaborare a politicilor; subliniază, în acest sens, că se pot aduce îmbunătățiri pentru a se asigura că procesul legislativ al UE este mai transparent, mai incluziv pentru toate părțile interesate și mai ușor de urmărit;

O mai bună legiferare

17. subliniază că, în pofida progreselor înregistrate în cadrul Agendei pentru o mai bună legiferare, legislația UE generează în continuare o sarcină de reglementare considerabilă și se pot aduce, astfel, îmbunătățiri pentru a se asigura că procesul legislativ al UE este mai transparent, mai incluziv pentru părțile interesate relevante și mai ușor de urmărit și de pus în aplicare;

18. invită Comisia și colegiuitorii să aplice în mod sistematic bune tehnici de redactare legislativă și să utilizeze un limbaj juridic clar și accesibil, asigurând coerența în cadrul acquis-ului UE și evitând duplicările sau contradicțiile care creează o complexitate inutilă și împiedică punerea în aplicare; reiterează că o redactare clară și coerentă mărește securitatea juridică și reduce sarcina administrativă pentru cetățeni, întreprinderi și administrațiile publice;

19. recunoaște rolul esențial al autorităților de aplicare a legii în respectarea statului de drept și în protejarea drepturilor fundamentale; reamintește că securitatea juridică, accesibilitatea și previzibilitatea legislației sunt cerințe esențiale ale statului de drept; invită Comisia și colegiuitorii să se asigure că instrumentele pentru o mai bună legiferare, inclusiv studiile de impact, consultările și evaluările, contribuie la o legislație a UE mai clară, mai coerentă și mai previzibilă; invită statele membre să se asigure că orice reformă constituțională sau legislativă care afectează separarea puterilor respectă pe deplin valorile fundamentale și principiile juridice ale UE și că se utilizează pe deplin setul de instrumente al UE privind statul de drept, deoarece acestea ar avea consecințe enorme asupra coeziunii UE și asupra vieții cetățenilor;

20. regretă profund că Comisia nu reușește tot mai des să efectueze evaluări ale impactului, care constituie o componentă a propriului său cadru pentru o mai bună legiferare; consideră că, pentru a atinge obiectivele Agendei pentru o mai bună legiferare, calitatea și utilizarea evaluărilor de impact trebuie îmbunătățite semnificativ;

21. subliniază că este nevoie de evaluări adecvate, independente și transparente ale impactului tuturor propunerilor legislative, precum și de evaluări *ex post* adecvate ale inițiativelor Uniunii; reamintește că de mai multe ori Parlamentul a efectuat propriile sale evaluări de impact, în locul Comisiei; reamintește, în plus, că Parlamentul a înființat o direcție specializată, Direcția pentru evaluarea impactului și valoarea adăugată europeană, pentru a putea efectua evaluări de impact *ex ante* și evaluări *ex post*, pentru a ajuta la elaborarea unor politici bazate pe dovezi; reamintește, cu toate acestea, că evaluările de impact contribuie la informare, dar nu înlocuiesc procesul decizional politic;

22. subliniază că toate inițiativele legislative și politice majore ar trebui să fie însoțite de o analiză cost-beneficiu ca parte a evaluării impactului, inclusiv privind impactul social, economic și asupra mediului; consideră că astfel de analize sunt indispensabile pentru elaborarea de politici bazate pe date concrete și pentru menținerea încrederii cetățenilor și a întreprinderilor în legislația UE;

23. cere din nou să se integreze drepturile copiilor în întreaga legislație UE prin introducerea unui test privind drepturile copiilor în setul de instrumente de evaluare a impactului, care ar garanta că toate propunerile legislative ale UE sunt evaluate din punctul de vedere al posibilului lor impact asupra drepturilor copilului, ar identifica domeniile afectate și ar prevedea evaluarea măsurilor alternative, dacă este necesar; subliniază că acest proces ar trebui să implice Platforma UE de participare a copiilor pentru a consolida vocile copiilor în procesul decizional;

24. reamintește că dacă este necesară o nouă legislație, acest lucru nu înseamnă automat că nu mai este nevoie de legislația în vigoare; este de părere, în acest sens, că trebuie efectuată, de asemenea, o evaluare aprofundată a impactului pentru orice eventuală abrogare, pentru a evita consecințele neașteptate și efectele nedorite; solicită ca această abordare să se bazeze pe o metodologie transparentă și bazată pe dovezi;

25. subliniază că Comisia trebuie să informeze și să consulte sistematic Parlamentul și Consiliul și, după caz, parlamentele naționale pe parcursul întregului ciclu legislativ, pentru a garanta responsabilitatea democratică, echilibrul instituțional și transparența în procesul de elaborare a politicilor UE;

26. recunoaște că mecanismele actuale care sunt menite să controleze sarcina legislativă, cum ar fi abordarea bazată pe principiul numărului constant, întâmpină dificultăți în a funcționa eficace ca urmare a lipsei unor evaluări *ex post* adecvate ale costului real al legislației; constată, în ceea ce privește în mod specific abordarea bazată pe principiul numărului constant, că aceasta se limitează la actele legislative de bază; subliniază că aplicarea acestei abordări nu ar trebui să afecteze imperativele politice sau obiectivele unei mai bune reglementări și evidențiază că nu ar trebui să conducă la decizii mecanice sau matematice de abrogare a legislației; consideră, de asemenea, că lipsa unor mecanisme eficiente de eliminare a măsurilor depășite sau redundante constituie o deficiență gravă; subliniază nevoia de a se concentra pe îmbunătățirea legislației UE pentru a se asigura că aceasta rămâne adecvată scopului;

27. ia act de obiectivele Comisiei de reducere a sarcinii ca un pas către o reglementare mai inteligentă; reamintește că evaluarea sistematică, bazată pe dovezi, a legislației, astfel cum se prevede în setul de instrumente pentru o mai bună legiferare, trebuie să rămână piatra de temelie a acestui proces;

28. reamintește că actele delegate doar completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale unui act de bază, în timp ce actele de punere în aplicare asigură condiții uniforme de punere în aplicare și, prin urmare, ambele ar trebui să fie utilizate în mod corespunzător și proporțional și să se limiteze la aspectele tehnice necesare pentru aplicarea actelor de bază, evitând în același timp duplicările, suprapunerile sau contradicțiile care creează o complexitate inutilă; subliniază că este important ca actele delegate și de punere în aplicare să fie supuse unor proceduri transparente, cu termene clare care să permită suficient timp pentru un control semnificativ și eficace din partea colegiuitorilor; cere ca actele delegate și de punere în aplicare să fie publicate cu mult timp înainte, pentru a le permite părților interesate să se pregătească pentru conformitate; insistă ca, ori de câte ori este posibil, actele delegate și de punere în aplicare să fie puse la dispoziție simultan cu intrarea în vigoare a actului de bază, pentru a garanta securitatea juridică și forța executorie; invită Comisia să ia în considerare, de asemenea, costurile și beneficiile, precum și punerea în aplicare și aplicarea corespunzătoare a actelor delegate și de punere în aplicare în evaluarea globală a sarcinii de reglementare;

29. invită Comisia să își intensifice în continuare eforturile de a reduce obligațiile impuse de reglementări pentru cetățeni și întreprinderi și să îmbunătățească calitatea și eficacitatea legislației UE, asigurându-se că măsurile de reglementare sunt proporționale și bazate pe date concrete și oferă o valoare adăugată clară pentru cetățenii și întreprinderile UE; consideră că actuala abordare bazată pe principiul numărului constant este inadecvată în această privință; solicită, prin urmare, stabilirea unei abordări globale mai ambițioase,

inclusiv în cazurile în care mai multe instrumente legislative pot fi înlocuite, abrogate sau retrase în același timp, de exemplu pentru a evita fragmentarea, duplicările, suprapunerile sau redundanța și pentru a reduce costurile; observă că această abordare ar trebui să includă o metodologie clară și un mecanism de monitorizare independent și transparent pentru a obține o reducere netă a costurilor de reglementare, ținând seama, în același timp, de costul nelegiferării acolo unde se preconizează o valoare adăugată europeană; subliniază că ar trebui pus accentul pe reducerea sarcinilor administrative inutile, realizând în același timp obiectivele de politică ale UE, inclusiv în ceea ce privește protecția socială, a mediului și a consumatorilor; solicită, de asemenea, ca Parlamentul să joace un rol mai important în evaluarea *ex post* a legislației UE și în monitorizarea punerii în aplicare a abordării de simplificare menționate mai sus;

30. ia act de implicarea Comitetului de control normativ în evaluările de impact, verificările adecvării și evaluările majore ale legislației actuale; invită Comisia să exploreze modalități de îmbunătățire a independenței, a capacității, a mandatului și a procedurilor Comitetului de control normativ, inclusiv asigurându-se că acesta dispune de resurse adecvate pentru a revizui o proporție mai mare a inițiativelor legislative ale Comisiei; solicită îmbunătățirea transparenței Comitetului de control normativ, inclusiv prin publicarea mai rapidă a avizelor sale și o mai mare claritate cu privire la acțiunile întreprinse în urma recomandărilor sale; subliniază că activitatea Comitetului de control normativ nu ar trebui să întârzie în mod nejustificat adoptarea propunerilor legislative;

31. consideră că, în cazurile în care Comitetul de control normativ emite un aviz negativ cu privire la o evaluare a impactului, Parlamentul ar trebui să fie informat corespunzător și în timp util pentru a analiza dacă să continue examinarea propunerii sau să o respingă;

32. constată că studiul anual al Comisiei privind sarcinile de reglementare joacă un rol esențial în urmărirea progreselor înregistrate cu privire la reducerea acestor sarcini; subliniază totuși că este necesară o mai mare transparență în ceea ce privește calculele și metodologia utilizate pentru măsurarea costurilor și a efectelor cumulative, pentru a asigura răspunderea și comparabilitatea între domeniile de politică;

33. salută ideea propusă în raportul Draghi de a elabora o metodologie unică și clară pentru a cuantifica costul noii legislații și consideră că Comisia ar trebui să elaboreze o astfel de metodologie;

34. constată că obligațiile de raportare generează adesea costuri administrative considerabile pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri; consideră că astfel de obligații ar trebui raționalizate și că ar trebui să se acorde mai mult sprijin pentru a digitaliza raportarea;

recunoaște, cu toate acestea, importanța unei raportări eficace pentru urmărirea obiectivelor legitime de politică publică și pentru asigurarea respectării legislației, servind astfel interesului general; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să evalueze potențialele măsuri de sprijin pentru întreprinderi pentru a reduce la minimum costurile legate de raportare atunci când pun în aplicare legislația UE și, de asemenea, să evalueze fezabilitatea instituirii unor mecanisme de compensare a întreprinderilor pentru sarcinile de raportare îndeplinite în mod corespunzător într-un raport;

35. invită Comisia să integreze în mod sistematic date ascendente privind modul în care cetățenii percep, înțeleg și își exercită drepturile în practică, inclusiv experiența lor în ceea ce privește mecanismele de asigurare a respectării legii și de recurs; solicită ca aceste date să se reflecte mai bine în orientările și setul de instrumente pentru o mai bună legiferare; invită Comisia și colegiuitorii să mărească aplicabilitatea practică a legislației UE în fiecare etapă a ciclului de elaborare a politicilor, inclusiv printr-o implicare reală a cetățenilor și a întreprinderilor în procesul de elaborare a politicilor, de redactare centrată pe utilizator, de testare a proiectelor de acte de către utilizator și de consultare post-legislativă;

Adecvarea reglementărilor și o mai bună legiferare pentru competitivitate

36. cere să se folosească mai frecvent procese precum evaluările și Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), care vizează simplificarea legislației; consideră, de asemenea, că sunt insuficient folosite diferitele tehnici legislative care ar putea ajuta în cazul măsurilor învechite sau redundante sau, atunci când sunt utilizate, sunt folosite în mod greșit;

37. reamintește că raportul Draghi a subliniat că simplificarea normelor este unul dintre cele trei obiective generale pentru un parteneriat european reînnoit[8]; subliniază că simplificarea necesită concentrarea și asupra strategiilor de punere în aplicare inteligentă, adoptând o abordare pragmatică, solidă din punct de vedere juridic și eficientă pentru a reduce sarcinile administrative ale întreprinderilor și, în special, ale IMM-urilor și pentru a simplifica cât mai mult posibil punerea în aplicare a normelor convenite; reamintește, de asemenea, că, în mod similar, raportul Letta subliniază că reglementările ar

---

8 Draghi M., „The future of European competitiveness – a competitiveness strategy for Europe” (Viitorul competitivității europene – O strategie privind competitivitatea pentru Europa), Comisia Europeană, 9 septembrie 2024, partea A, p. 67-68.

trebui să faciliteze, nu să împiedice activitatea economică și inovarea în cadrul pieței unice[9];

38. salută introducerea, în 2023, a noului control al efectelor asupra IMM-urilor și a competitivității, care a devenit o anexă obligatorie la evaluările de impact; salută angajamentul președintei Comisiei, Ursula von der Leyen, potrivit căruia acest nou control al efectelor asupra IMM-urilor și a competitivității va contribui la prevenirea sarcinilor de reglementare, menținând în același timp standarde ridicate; observă că, în prezent, cuvintele trebuie susținute prin acțiuni, axate pe sprijinirea IMM-urilor și pe punerea la dispoziția acestora a instrumentelor necesare pentru atingerea obiectivelor UE și pentru punerea în aplicare a legislației UE;

39. cere ca verificarea deplină a competitivității să devină o practică standard, care să includă evaluarea impactului cumulat al pachetelor legislative majore, mai degrabă decât evaluarea actelor individuale în mod izolat; afirmă că, pentru a consolida competitivitatea și suveranitatea europeană, trebuie să se reziste presiunii externe de a slăbi cadrul juridic al UE;

40. reiterează importanța principiului „a gândi mai întâi la scară mică” ca piatră de temelie a unei mai bune legiferări, care să garanteze că nevoile și capacitățile IMM-urilor sunt luate în considerare în mod sistematic în fiecare etapă a ciclului de elaborare a politicilor, de la concepție până la punerea în aplicare și la evaluare; subliniază că este important să se identifice legăturile cauzale dintre dispozițiile de reglementare, comportamentul întreprinderilor și beneficiile utilizatorilor, precum și să se evalueze potențialele consecințe nedorite și sarcinile disproporționate de asigurare a conformității pentru IMM-uri;

41. salută și încurajează folosirea pe scară mai largă a spațiilor de testare în materie de reglementare în sectoarele orientate spre viitor, pentru a sprijini inovarea, a reduce costurile de asigurare a conformității și a oferi securitate juridică IMM-urilor;

42. recunoaște angajamentul Comisiei de a reduce obligațiile de raportare cu 25 %, dar subliniază că acest obiectiv nu trebuie să submineze transparența și controlul, atingând totodată obiectivele de politică ale UE; ia act și de includerea unei reduceri cu 35 % a costurilor administrative și de raportare pentru IMM-uri; reamintește, în plus, că obligațiile de raportare constituie doar o mică parte din sarcinile de reglementare totale, care includ, de asemenea, costurile administrative, de punere în aplicare și de asigurare a conformității care decurg atât din legislația UE, cât și din cea națională; constată că obiectivul de reducere cu 25 % al Comisiei

---

9 Letta E., „Much more than a market” (Mult mai mult decât o piață), Consiliul European, aprilie 2024, p. 130.

ar trebui, prin urmare, privit ca parte a obiectivului mai larg de reducere a costurilor globale și a complexităților, inclusiv, după caz, prin apropierea în continuare a normelor naționale; solicită, prin urmare, o abordare mai ambițioasă și de mai bună calitate, care să vizeze o reducere și mai mare a tuturor costurilor de reglementare, inclusiv un proiect-pilot de evaluare a impactului reglementării asupra inovării, de exemplu prin identificarea barierelor din calea întreprinderilor nou-înființate și a noilor tehnologii în fazele legislative timpurii;

43. salută, de asemenea, numirea unui vicepreședinte al Comisiei responsabil în mod expres cu punerea în aplicare și simplificarea; salută folosirea dialogurilor privind punerea în aplicare și încurajează verificările periodice ale realității și testele de rezistență ale acquis-ului Uniunii pentru a evalua impactul cumulativ asupra competitivității, inovării și IMM-urilor și asupra atingerii obiectivelor de politică ale UE, și pentru a identifica posibilitățile de simplificare efectivă; subliniază, în acest sens, importanța unor evaluări de impact cuprinzătoare, care să integreze în mod sistematic verificările legate de adecvare și competitivitate, precum și testele IMM-urilor;

44. invită Comisia și statele membre să integreze în mod sistematic considerentele legate de competitivitate în inițiativele de simplificare, asigurându-se că procedurile administrative care afectează cetățenii și întreprinderile sunt raționalizate fără a compromite garanțiile esențiale; subliniază că reducerea birocrației inutile, extinderea soluțiilor digitale și îmbunătățirea recunoașterii reciproce pot reduce costurile de asigurare a conformității, pot facilita mobilitatea și pot consolida competitivitatea și atractivitatea pieței unice;

45. consideră că simplificarea în vederea competitivității și a continuării integrării pieței unice necesită o abordare globală a legislației UE și naționale relevante; atrage totodată atenția că divergențele dintre normele naționale în diferite state membre pot cauza și insecuritate juridică și costuri administrative suplimentare; invită, în acest sens, Comisia să furnizeze o cartografiere a întregii legislații financiare și nefinanciare existente și a obligațiilor administrative pentru întreprinderi în temeiul dreptului UE, precum și a obligațiilor în temeiul normelor naționale de drept al societăților comerciale; cere ca această cartografiere să constituie baza unei evaluări cuprinzătoare, inclusiv în ceea ce privește costurile și beneficiile, interesele publice diferite de care este legată legislația, suprapunerile dintre legislații, precum și posibilitățile de armonizare și apropiere; invită Comisia să folosească această evaluare pentru a prezenta, dacă este necesar și cu participarea efectivă a tuturor actorilor și părților interesate relevante, și pe baza unei evaluări adecvate a impactului, propuneri de actualizare a dispozițiilor depășite și de eliminare a barierelor nejustificate prin măsuri proporționale în vederea realizării unei convergențe ascendente;

46. subliniază că un mare potențial constă în utilizarea instrumentelor digitale și a soluțiilor bazate pe IA pentru a contribui la simplificarea conformității, la reducerea costurilor de reglementare și la creșterea accesibilității informațiilor; consideră că potențialul instrumentelor digitale de a oferi soluții mai bune și mai rapide în acest sens trebuie explorat în continuare, iar legislația recent adoptată trebuie pusă în aplicare; atrage atenția că acest lucru necesită consolidarea capacităților și măsuri de sprijin pentru a dota întreprinderile de toate dimensiunile, administrațiile și cetățenii cu infrastructurile și competențe digitale necesare;

47. invită Comisia să testeze și să aibă în vedere implementarea unor noi instrumente de IA – inclusiv modele lingvistice de mari dimensiuni cu generarea augmentată cu recuperare – pentru a îmbunătăți eficiența și acuratețea monitorizării punerii în aplicare a legislației UE, permițând astfel detectarea mai rapidă a neconformității, răspunsuri mai prompte la plângeri și soluții proactive la problemele emergente;

48. îndeamnă statele membre să se abțină de la adăugarea unor sarcini administrative sau de conformitate suplimentare inutile atunci când transpun legislația UE (suprareglementare) și invită Comisia să identifice și să publice exemple de astfel de practici în rapoartele sale anuale de punere în aplicare; subliniază că este nevoie de o transpunere consecventă și eficientă a directivelor de către statele membre pentru a asigura securitatea juridică și condiții de concurență echitabile; îndeamnă statele membre să se abțină de la transpunerea tardivă, incompletă sau inexactă a directivelor și le încurajează să coopereze și să participe la schimbul de bune practici, astfel încât punerea în aplicare a directivelor să fie proporțională și eficace;

49. invită Comisia și statele membre să se ocupe de problema fragmentării în materie de reglementare care afectează IMM-urile pe piața unică, inclusiv formalitățile naționale inutile, și să acorde prioritate cadrelor de recunoaștere reciprocă și interoperabilitate;

°

° °

50. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.